

# A negyvenedik vers rejtett története – A négyes szám

## *Próbatétel és diadal: a fenevad képmásának kialakulása és a bölcsek elpecsételése*

Jeff Pippenger  
2024-09-23

Az a prófétai vonal, amely azt a próbát szemlélteti, amelyet a fenevad képének az Egyesült Államokban való kialakulása jelképez, párhuzamosan halad azzal a három határjelzővel, amelyek az Alkotmány vonalát képviselik. Párhuzamosan futnak egymással, és mindegyik sajátos információval járul hozzá, amely a másik vonalat érinti. Miként lehetséges, hogy azok, akik kiállják a fenevad képének próbáját, ezután felkészülnek arra, hogy abban a világosságban járjanak, amely Isten trónterméből árad, az üldözés idején, amely az Egyesült Államokban a vasárnaptörvénnyel kezdődik? Mi az a mozzanat a fenevad képének kialakulására vonatkozó próbatételben, amely a bölcс szüzeket olyan tapasztalatba pecsételi be, amely képessé teszi őket arra, hogy eligazodjanak az üldözésnek abban az időszakában, amely a vasárnaptörvénnyel kezdődik, amikor a nemzeti hitehagyást nemzeti romlás követi, és Sátán megkezdí csodálatos munkáit?

„Lehetetlen bármiféle fogalmat adni Isten népe ama tapasztalatáról, akik élve lesznek a földön, amikor a mennyei dicsőség és a múlt üldöztetéseinek megismétlődése elegyedik. Ők az Isten trónjától áradó világosságban fognak járni. Az angyalok által állandó összeköttetés lesz a menny és a föld között. És a Sátán, gonosz angyaloktól körülvéve, s azt állítva magáról, hogy ő Isten, mindenféle csodákat fog művelni, hogy megtévessze, ha lehetséges, magukat a választottakat is.” Testimonies, 9. kötet, 16.

White testvér megjegyzéseket fűz ahhoz az üzenethez, amelyet Krisztus a kapernaumi zsinagógában hirdetett, s amelyet János evangéliumának hatodik fejezete örökít meg. Megjegyzései a Jézus élete című műben találhatók, A válság Galileában című fejezetben. Ott hangsúlyozza, hogy Krisztus semmiféle erőfeszítést nem tett annak a lázadásnak a megakadályozására, amely János 6-ban történt, noha teljes mértékben tudta, hogy akkor fog több tanítványt elveszíteni, mint szolgálatának bármely más időszakában az emberek között.

„Amikor Jézus előadta azt a próbatételt jelentő igazságot, amely miatt tanítványai közül oly sokan visszafordultak, tudta, mi lesz szavainak következménye; ám az irgalomnak egy célját kellett betöltenie. Előre látta, hogy a kísértés órájában szeretett tanítványai közül minden egyes súlyos próbának lesz kitéve. Gecsemánéban átélt gyötrelme, elárultatása és keresztre feszítése számukra a legnagyobb megpróbáltatások közé fog tartozni. Ha nem adatott volna nekik előzőleg semmiféle próba, sokan, akiket pusztán önző indítékok vezéráltak, velük maradtak volna kapcsolatban. Amikor Urukát elítélték az ítélőteremben; amikor a sokaság, amely királyaként ünnepelte Őt, sziszegve támadt rá és gyalázta Őt; amikor a gúnyolódó tömeg ezt kiáltotta: „Feszítsd meg!” — amikor földi becsvágyaik szertefoszlottak, ezek az önmagukat

keresők, Jézus iránti hűségüket megtagadva, a tanítványokra keserű, szívüket megterhelő bánatot zúdítottak volna, legdrágább reményeik romba dőléséből fakadó gyászukon és csalódásukon felül. A sötétségnek abban az órájában azok példája, akik elfordultak Tőle, másokat is magával ragadhatott volna. Jézus azonban még akkor idézte elő ezt a válságot, amikor személyes jelenlétével még megerősíthette igaz követőinek hitét.”

„Irgalmas Megváltó, aki a reá váró végzet teljes ismeretében gyengéden egyengette a tanítványok útját, felkészítette őket a rájuk váró legnagyobb megpróbáltatásra, és megerősítette őket a végső próba idejére!” Jézus élete, 394.

A vasárnaptörvény a végső próba, amelyben a jellem nyilvánvalóvá lesz. A végső próba előtt Krisztus, aki soha nem változik, megenged egy olyan próbát, amely által népe örök sorsa eldől. Ez olyan próba, amelyen át kell menniük, mielőtt elpecsételtetnek, és mielőtt kegyelmi idejük a vasárnaptörvénynél lezárul. Ez egy prófétai próba, amely felkészíti az okos szüzeket „koronázó megpróbáltatásukra, és megerősíti őket a végső próbára!” Az ő „koronázó megpróbáltatásuk” az ő koronázó próbájuk, mert az okos szüzek azok, akik „megtisztulnak, megfehérednek és megpróbáltatnak”. A végső próba az ő koronázó megpróbáltatásuk, és e megpróbáltatás idején az okos szüzek „a világosságban járnak majd, amely Isten trónjától árad”. Mi az a vizsgálati folyamaton belül, amelyet „a fenevad képmásának kialakulása” jelképez, s amely felkészíti az okos szüzeket a koronázó megpróbáltatásra, és lehetővé teszi számukra, hogy abban a világosságban járjanak, amely Isten trónjától árad? Mi az a világosság, amely Isten trónjától árad?

És amikor felnyitotta a hetedik pecsétet, csend lett a mennyben mintegy fél óráig. És láttam a hét angyalt, akik Isten előtt álltak; és adatott nekik hét trombita. És egy másik angyal jött, és megállt az oltárnál, arany tömjénezőt tartva; és sok tömjén adatott neki, hogy felajánlja azt minden szent imádságaival együtt az aranyoltáron, amely a trón előtt volt. És a tömjén füstje, amely a szentek imádságaival együtt szállt fel, felszállt Isten elé az angyal kezéből. És az angyal fogta a tömjénezőt, megtöltötte az oltár tűzével, és a földre vetette; és lettek szózatok, mennydörgések, villámlások és földrengés. Jelenések 8:1–5.

Az utolsó napokban, abban az időszakban, amikor a tíz szűzről szóló példázat beteljesedik, és a száznegyvennégyezer megpecsételése folyik, a hetedik pecsét feltöretik, és azt azonosítja, hogy a szentek imáira válaszul tűz vettetik a földre. Az a tűz, amely a tíz szűzről szóló példázat végső és tökéletes beteljesedésekor vettetik le, az éjféli kiáltás üzenete, amint azt előképezte a Szentlélek kitöltetése az exeteri táborgyűlésen, valamint a Szentlélek kitöltetése pünkösdkor, amely ott tűz által lett szemléltetve. Figyeljük meg White testvérnő magyarázatát az éjféli kiáltás üzenetéről.

„Akik elutasították az első üzenetet, azoknak a második sem használhatott; és az éjféli kiáltás sem vált hasznukra, amelynek az volt a rendeltetése, hogy hit által elkészítse őket arra, hogy Jézussal együtt belépjenek a mennyi szentély szentjébe. És mivel elvetették az előző két üzenetet, értelmüket annyira elhomályosították, hogy semmi világosságot nem látnak a harmadik angyal üzenetében, amely megmutatja az utat a szentek szentjébe. Láttam, hogy amint a zsidók megfeszítették Jézust, úgy a névleges egyházak is megfeszítették ezeket az üzeneteket; ezért nincs ismeretük a szentek szentjébe vezető útról, és nem részesülhetnek Jézus ottani közbenjárásának áldásában. A zsidókhoz hasonlóan, akik haszontalan áldozataikat

mutatták be, ők is haszontalan imáikat ahhoz a helyiséghez intézik, amelyet Jézus elhagyott; és Sátán, örvendezve e megtévesztésnek, vallásos jelleget ölt magára, és e hitvalló keresztények gondolatait önmaga felé irányítja, miközben hatalmával, jeleivel és hazug csodáival azon munkálkodik, hogy csapdájában tartsa őket.” Early Writings, 259.

A Millerita történelemben az éjféli kiáltás üzenetének próbája „arra volt, hogy előkészítse őket arra, hogy hit által Jézussal együtt belépjenek a mennyei szentély szentjébe.” A most kibontakozó éjféli kiáltás üzenete ugyanígy a fenevad képmása kialakulásának próbájaként van ábrázolva. Mindkettő az a próba, amely a kegyelmi idő lezárásához vezet, ahol a jellem nyilvánvalóvá lesz. Amikor a Milleriták hit által beléptek a Szentek Szentjébe, hitük ismételten próbára tétetett. A száznegyvennégyezer hite a vasárnaptörvénynél lesz próbára téve, de ígéretet kaptak arra, hogy biztonságban lesznek, mert „a hetedik pecsétből kiáradó világosságban” fognak járni, amely akkor nyitott fel, amikor 2023 júliusában az éjféli kiáltás üzenete megkezdett feltárulni.

Az az üzenet, amely akkor felnyitott, a sorról sorra módszertana által állítatik meg, amely a késői eső módszertana. A késői eső 2001-ben kezdett szemerkezni, és megkezdődött az adventizmus végső megpróbáltatása. 2023 júliusában megkezdődött a megpróbáltatási folyamat utolsó időszaka, amely a vasárnapi törvénynél ér véget, amikor a közjéféli kiáltás üzenete — amely egyúttal a késői eső is, és egyúttal annak a megnövekedett ismeretnek is felel meg, amely a hetedik pecsét eltávolításakor jön létre, továbbá a hét mennydörgés felnyitása is, valamint Jézus Krisztus kijelentése — megkezdődött. Mindazon vonalak, amelyek a prófétai világosság felnyitását ábrázolják, úgy vannak azonosítva, mint amelyek Dániel könyve tizenegyedik fejezete negyvenedik versének rejtett történelmében nyitnak fel.

Abban a rejtett történelemben az Alkotmány három elsődleges mérföldkövének vonala van ábrázolva. Ez az a vonal, amikor az egyház és az állam egyesül, hogy kialakítsa a fenevad képmását. Tartalmaz egy prófétai vonalat, amely az Egyesült Államok elnökeire irányul, akik szemléltetik azoknak a politikai küzdelmeknek a dinamikáját, amelyek a föld-fenevad republikánus szarvának történetében zajlanak. Ez a vonal magában foglalja az Egyesült Államok mindkét nagy politikai pártjának párhuzamos történelmét. Ez a vonal szorosan kapcsolódik a hitehagyott protestantizmus szarvához annak 1844-es kezdetétől egészen addig, amíg a vasárnaptörvénynél bitorolva át nem veszi a polgári kormányzat irányítását.

A hitehagyott protestantizmus prófétai szerepéhez hozzátartozik a Hasmóneus-dinasztia tanúságtétele mint a hitehagyott protestantizmus jelképe. A hitehagyott protestantizmus szarvának vonalát a háttérben kíséri a laodiceai Hetednapi Adventista egyház vonala is. A laodiceai adventizmus vonalából ered a száznegyvennégyezer vonala. Ahhoz a rejtett történelemhez a harmadik jaj iszlámjának vonala is hozzátartozik. Oroszországnak is van egy vonala, az Egyesült Nemzeteknek is van egy vonala, és természetesen a pápai hatalomnak is van egy vonala.

Ha a prófécia tanulmányozója az utolsó napokban élő béreabeliként odaszánja magát, táplálkozni fog azokból a vonalakból, amelyek a negyvenedik vers rejtett történetében azonosítanak. A prófécia tanulmányozója kiveszi a könyvet az angyal kezéből, és megesheti azt. Azután, amikor

elérkezik a vasárnaptörvény végső próbája, nemcsak meg fogja érteni az éjféli kiáltás feltört üzenetét, hanem teljes mértékben meg fogja érteni azt is, miként formáltatott meg a fenevad képe az Egyesült Államokban.

A hetedik pecsét fénye a trónról árad, és a tíz szűrről szóló példázat összefüggésében ez az éjféli kiáltás üzenete. Az éjféli kiáltás üzenete az, ami felkészíti a bölcs szüzeket arra az időszakra, amikor a múlt üldözései megismétlődnek.

„Amikor visszatekintek múltbeli történelmünkre, és végigjártam előrehaladásunk minden egyes lépését jelenlegi állapotunkig, ezt mondhatom: Dicsérjétek Istent! Amint látom, mit cselekedett Isten, csodálkozással telik meg a szívem, és bizalommal Krisztus iránt mint vezető iránt. Nincs mitől félnünk a jövőt illetően, kivéve ha elfeledjük azt az utat, amelyen az Úr vezetett bennünket, és az Ő tanítását múltbeli történelmünkben.” Testimonies to Ministers, 31.

Az Úr vezeti népét abban a megpróbáltatási folyamatban, amely 2023 júliusában kezdődött. Vezetése magában foglalta a prófétai Ige feltárását a negyvenedik vers rejtett történetével összefüggésben. Ez a történelem azonosítja, miként formálódik meg a fenevad képe az Egyesült Államokban, és természetesen sokkal többet is feltár annál, mint csupán a végidő eseményeinek a mozzanatát. Amikor a vasárnaptörvénynél a végső, koronázó megpróbáltatásban találjuk magunkat, amikor a múlt üldöztetései kezdenek megismétlődni, „nincs mitől félnünk a jövőt illetően, kivéve ha elfelejtjük azt az utat, amelyen az Úr vezetett bennünket, valamint tanítását a múltbeli történelmünkben.”

A vasárnaptörvény idején a „múlt történelme” megismétlődik a fenevad képmásának az Egyesült Államokban való kialakulásának időszakában. Júda törzsének Oroszlánja felnyitotta a végső üzenetet, és népét a negyvenedik vers rejtett történelméhez vezette. Ott arra tanította népét, hogy ne csupán megértse prófétai Igéjét, hanem azt a kiváltságot és felelősséget is, hogy olyan tapasztalatra jusson, amely alkalmassá teszi arra, hogy népe ama tagjai közé tartozzék, akiknek képviselőivé kell lenniük a végső válság idején.

E nép egyik prófétai jellemzője az, hogy tudja, miként kell a trónról kiáradó világosságban járni. Ez a világosság a negyvenedik vers rejtett történelmének világossága, amely aprólékos részletességgel írja le azokat a vallási, politikai, társadalmi és gazdasági dinamikákat, amelyek a fenevad képmásának az Egyesült Államokban való felállításában szerepet játszanak. Az e szent történelemmel kapcsolatban felismert világosság a „szabályra szabály, itt egy kevés, ott egy kevés” elvének alkalmazása által jön létre, és ez az a világosság, amely azt a történelmet írja le, amikor a múlt üldözései ismét kezdetüket veszik.

Akik értik a tudás növekedését, azok a bölcssek; és a tudás növekedése a fenevad képmásának kialakulására vonatkozik, és a bölcssek előre meg fogják érteni a világban a fenevad képmása kialakulásának történetét, még annak a történetnek a bekövetkezése előtt. Jézus, mint Alfa és Ómega, mindig egy dolog végét egy dolog kezdetével szemlélteti.

Érdemes megjegyezni, hogy az a szakasz, amelyben White testvérő azonosítja, hogy Isten népe a trónból kiáradó világosságban fog járni, a Testimonies, kilencedik kötetének első fejezete záró

része. A fejezet a tizenegyedik oldalon kezdődik, tehát a fejezet kilenc-tizenegynél kezdődik, és a vasárnapi törvény leírásával ér véget. Azt az időszakot írja le, amikor a fenevad képmása felállíttatik, és a száznegyvennégyezer nyilvánvalóvá lesz, de csak akkor, ha van hited ahhoz, hogy úgy lásd azt a fejezetet.

A kilencedik kötet első szakaszaként ezzel a megjelöléssel kezdődik, és ezt a címet használja: A Király eljövetelére. Nyilvánvalóan nemcsak Krisztus második eljövetelére utal, hanem a tíz szűzről szóló példázatra is, mivel a szakasz címe ezután Pált idézi.

#### 1. szakasz — A Király eljövetelére

„Mert még vajmi kevés idő, és aki eljövendő, eljön, és nem késik.” Zsidókhöz írt levél 10:37.

A következő két verset elhagyták, de hozzájárulnak a szakasz világosságához.

Mert még egy igen-igen kevés idő, és aki eljövendő, eljön, és nem késik. Az igaz pedig hitből él; de ha meghátrál, nem gyönyörködik benne az én lelkem. Mi azonban nem azok közül valók vagyunk, akik meghátrálnak a veszedelemre, hanem azok közül, akik hisznek a lélek megtartására. Zsidókhöz 10:37–39.

Pál Habakukra utalt, ahol a hűséges bölcs szüzek szembe vannak állítva azokkal, akikről Pál azt mondja, hogy „meghátrálnak a veszedelemre”. Habakuk ezt így mondta:

Íme, felfuvalkodott a lelke, nem egyenes öbenne; az igaz pedig az ő hite által él. Habakuk 2:4.

Habakuk késedelmes ideje a tíz szűz késedelmének ideje, és az eljövendő Királyról szóló fejezet Pál Héberektől vett szavaival összefüggésben e fejezet tökéletes beteljesedését és alkalmazását a száznegyvennégyezer elpecsételésének időszakában azonosítja. Ez az időszak 2001. szeptember 11-én kezdődött, és a vasárnaptörvénynél ér véget, amely a laodíceai adventizmus utolsó válsága, s amely a tíz szűz példázatában a jellem megnyilatkozása a vasárnaptörvénynél. A fejezet utolsó bekezdései a vasárnaptörvényt tárgyalják, a fejezet pedig az elején 2001. szeptember 11-ét tárgyalja.

„Az utolsó válság”

„A vég idejében élünk. Az idők gyorsan beteljesedő jelei azt hirdetik, hogy Krisztus eljövetele közvetlenül küszöbön áll. A napok, amelyekben élünk, komolyak és nagy jelentőségűek. Isten Lelke fokozatosan, de bizonyosan visszavonul a földről. Csapások és ítéletek már most is sújtják Isten kegyelmének megvetőit. A szárazföldön és tengeren bekövetkező szerencsétlenségek, a társadalom nyugtalan állapota, a háború riasztó jelei baljós előjelek. A legnagyobb horderejű közelgő eseményeket vetítik előre.”

„A gonoszság erői egyesítik erőiket, és tömörülnek. Erősödnek az utolsó nagy válságra. Világunkban hamarosan nagy változások mennek végbe, és a végső események gyorsan követik majd egymást.”

A világban uralkodó állapotok azt mutatják, hogy a nyomorúságos idők közvetlenül előttünk állnak. A napilapok tele vannak egy, a közeljövőben bekövetkező rettenetes összeütközés

jeleivel. A vakmerő rablások gyakoriak. A sztrájkok mindennaposak. Lopásokat és gyilkosságokat mindenfelé elkövetnek. A démonoktól megszállt emberek férfiak, nők és kisgyermekek életét oltják ki. Az emberek a bűn rabjaivá lettek, és a gonoszság minden fajtája uralkodik.

Az ellenségnek sikerült elferdítenie az igazságot, és az emberek szívét az önző nyereszkesedés vágyával megtöltenie. „Az igazság messze áll; mert elesett az igazság az utcán, és a méltányosság nem juthat be.” Ézsaiás 59:14. A nagyvárosokban tömegek élnek szegénységben és nyomorúságban, csaknem híjával az élelemnek, a hajléknak és a ruházatnak; míg ugyanazokban a városokban vannak olyanok, akiknek többjük van, mint amit a szív kívánhat, akik fényűzésben élnek, pénzüket gazdagon berendezett házakra, személyes ékességükre, vagy ami még rosszabb, érzéki kívánságaik kielégítésére, italra, dohányra és más olyan dolgokra költik, amelyek megrontják az agy erejét, felborítják az elmét, és lealacsonyítják a lelket. Az éhező emberiség kiáltásai felhatolnak Isten elé, miközben az emberek az elnyomás és a zsarolás mindenféle eszközével roppant vagyont halmoznak fel.

„Egy alkalommal, amikor New York Cityben voltam, az éjszaka idején arra hívtam, hogy szemléljem, amint épületek emelkednek emeletről emeletre az ég felé. Ezekre az épületekre tűzállóként adtak biztosítékot, és azért emelték őket, hogy tulajdonosaikat és építőiket dicsőítsék. Egyre magasabbra és még magasabbra emelkedtek ezek az épületek, és bennük a legköltségesebb anyagokat használták fel. Azok, akikhez ezek az épületek tartoztak, nem tették fel maguknak a kérdést: »Hogyan dicsőíthetnék a legjobban Istent?« Az Úr nem volt gondolataikban.”

„Ezt gondoltam: »Ó, bárcsak azok, akik így fektetik be javaikat, úgy láthatnák eljárásukat, ahogyan Isten látja azt! Fényes épületeket halmoznak fel, de mily balga a világegyetem Uralkodójának szemében minden tervezésük és kigondolásuk. Nem tanulmányozzák szívük és elméjük minden erejével, miként dicsőíthetnék Istent. Szem elől tévesztették ezt: az ember legelső kötelességét.«”

„Amint e magas épületek emelkedtek, tulajdonosaik nagyravágyó göggel örvendeztek annak, hogy pénzük van önmaguk kényeztetésére és szomszédaik irigységének felkeltésére. Annak a pénznek nagy részét, amelyet ily módon befektettek, zsarolás útján, a szegények kizsigerelésével szereztek meg. Elfelelték, hogy a mennyben minden üzleti ügyletről számadás készül; minden igazságtalan alku, minden csalárd cselekedet ott fel van jegyezve. Eljön az idő, amikor csalárdságukban és vakmerőségükben az emberek olyan pontra jutnak, amelyen túl az Úr nem engedi őket menni, és megtanulják, hogy van határa Jehova hosszútűrésének.”

„A következő jelenet, amely elvonult előttem, egy tűzriadó volt. Az emberek a magas és állítólag tűzálló épületekre tekintettek, és ezt mondták: »Ezek tökéletes biztonságban vannak.« De ezek az épületek úgy emésztődtek meg, mintha szurokból lettek volna. A tűzoltóautók semmit sem tehettek a pusztulás megfékezésére. A tűzoltók nem tudták működtetni a fecskendőket.”

Arra kaptam útmutatást, hogy amikor eljön az Úr ideje, ha nem történik változás a kevély, becsvágyó emberek szívében, az emberek meg fogják találni, hogy az a kéz, amely erős volt a megmentésre, erős lesz a pusztításra is. Semmiféle földi hatalom nem tartóztathatja fel Isten kezét. Semmiféle anyag nem használható fel épületek emelésére úgy, hogy megóvja azokat a pusztulástól, amikor eljön az Isten által rendelt idő, hogy megtorlást bocsásson az emberekre törvényének semmibevétele és önző becsvágyuk miatt.

„Nincs sok olyan ember, még a nevelők és államférfiak között sem, aki megértené azokat az okokat, amelyek a társadalom jelenlegi állapotának mélyén húzódnak meg. Azok, akik a kormányzás gyeplőjét tartják kezükben, nem képesek megoldani az erkölcsi romlottság, a szegénység, az elszegényedés és a növekvő bűnözés problémáját. Hiábavaló küzdelmet folytatnak azért, hogy az üzleti élet működését biztosabb alapokra helyezték. Ha az emberek nagyobb figyelmet fordítanak Isten Igéjének tanítására, megtalálnák a megoldást azokra a problémákra, amelyek gyötrik őket.”

„A Szentírás leírja a világ állapotát közvetlenül Krisztus második eljövetele előtt. Azokról az emberekről, akik rablás és zsarolás útján nagy gazdagságot halmoznak fel, ez van megírva: „Kincset gyűjtöttetek az utolsó napokra. Íme, a mezőiteket learató munkások bére, amelyet csalárdsággal visszatartottatok, kiált; és az aratók kiáltásai eljutottak a Seregek Urának fülébe. Dőzsöltetek a földön, és tobzódtatok; szíveteket hizlaltátok, mint a levágatás napján. Elítéltétek és megöltétek az igazat; ő pedig nem áll ellen nektek.” Jakab 5:3–6.

„Ám ki olvassa ki a figyelmeztetéseket az idők gyorsan beteljesedő jeleiből? Milyen benyomást tesznek ezek a világi emberekre? Miféle változás látható magatartásukban? Nem több, mint amennyi a nóéi világ lakóinak magatartásában látható volt. A világi ügyekbe és gyönyörökbe merülve az özönvíz előtti emberek „nem vettek észre semmit, mígnem eljött a vízözön, és mindnyájukat elsodorta.” Máté 24:39. Mennyei figyelmeztetéseket kaptak, de nem voltak hajlandók hallgatni rájuk. És ma a világ, Isten figyelmeztető szavával szemben teljesen közömbösen, siet az örök romlás felé.”

„A világot a háború szelleme kavарja fel. Dániel könyve tizenegyedik fejezetének próféciaja csaknem teljesen beteljesedett. Hamarosan bekövetkeznek azok a nyomorúságos események, amelyekről a prófécia szól.”

„Íme, az Úr kiüríti a földet, elpusztítja azt, felforgatja színét, és elszéleszti lakóit.... Mert áthágták a törvényeket, megváltoztatták a rendeltetést, megtörték az örök szövetséget. Ezért emésztette meg az átok a földet, és pusztává lettek annak lakói.... Megszűnt a dobok vigassága, véget ért az örvendezők zaja, megszűnt a hárfa öröme.” Ézsaiás 24:1–8.

„Jaj annak a napnak! mert közel van az Úrnak napja, és mint pusztítás jön a Mindenhatótól.... Elrothadt a mag a göröngyök alatt, elpusztultak a magtárak, leromboltattak a csűrök, mert elszáradt a gabona. Mely igen nyögnek a barmok! Megháborodtak a szarvasmarhák csordái, mert nincs legelőjük; bizony a juhnyájak is elpusztultak.” „Elszáradt a szőlőtő, elhervadt a fügefafa; a gránátalmafa, a pálfafa is, és az almafa, a mező minden fája elszáradt; mert kiveszett az öröm az emberek fiai közül.” Jóel 1:15–18, 12.

„Szívem legmélyéig gyötrődöm; ... nem hallgathatok, mert te hallottad, ó lelkem, a trombita szavát, a háború riadóját. Veszedelem veszedelemre hirdettetik; mert az egész föld elpusztított.” Jeremiás 4:19, 20.

„Néztem a földet, és íme, kietlen és pusztá volt; és az egeket, és nem volt világosságuk. Néztem a hegyeket, és íme, reszkettek, és minden halom ingadozott. Néztem, és íme, nem volt ember, és az ég minden madara elmenekült. Néztem, és íme, a termékeny föld pusztasággá lett, és minden városa romba dőlt.” 23–26. versek.

„Jaj! Mert nagy az a nap, nincs hozzá fogható; Jákób nyomorúságának ideje ez, de megszabadul belőle.” Jeremiás 30:7.

„Nem mindenki állt ebben a világban az ellenség oldalára Isten ellen. Nem mindenki vált hűtlenné. Van néhány hűséges, aki igaz Istenhez; mert János ezt írja: »Itt van a szentek békességes türése: itt vannak, akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét.« Jelenések 14:12. Hamarosan hevesen fog dúlni a küzdelem azok között, akik Istent szolgálják, és azok között, akik nem szolgálják Őt. Hamarosan minden megrendül, ami megrendíthető, hogy azok a dolgok, amelyek nem rendíthetők meg, megmaradjanak.

„Sátán szorgalmas bibliatanulmányozó. Tudja, hogy ideje rövid, és minden ponton arra törekszik, hogy ellensúlyozza az Úr munkáját e földön. Lehetetlen fogalmat adni Isten népe ama tapasztalatáról, akik élve lesznek a földön, amikor a mennyi dicsőség és a múlt üldöztetéseinek megismétlődése egybefonódik. Az Isten trónjáról áradó világosságban fognak járni. Az angyalok közvetítése által állandó összeköttetés lesz a menny és a föld között. És Sátán, gonosz angyaloktól körülvéve, és azt állítva magáról, hogy ő Isten, mindenféle csodákat fog tenni, hogy megtévessze, ha lehetséges, magukat a választottakat is. Isten népe nem a csodatételekben fogja megtalálni biztonságát, mert Sátán utánozni fogja azokat a csodákat, amelyeket véghezvisznek. Isten megpróbált és kipróbált népe a 2Mózes 31:12–18-ban említett jelben fogja megtalálni erejét. Az élő Igére kell helyezkedniük: „Meg van írva.” Ez az egyetlen alap, amelyen biztonsággal megállhatnak. Azok pedig, akik megszegették Istennel kötött szövetségüket, azon a napon Isten nélkül és reménység nélkül lesznek.”

„Isten imádóit különösképpen a negyedik parancsolathoz való ragaszkodásuk fogja megkülönböztetni, mivel ez Isten teremő hatalmának jele, és tanúbizonysága annak az igényének, hogy az ember tisztelettel és hódolattal tartozik Neki. A gonoszokat az fogja megkülönböztetni, hogy igyekeznek lerombolni a Teremő emlékművét, és felmagasztalni Róma intézményét. A küzdelem eldöntésében az egész kereszténység két nagy osztályra fog oszlani: azokra, akik megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét, valamint azokra, akik imádják a fenevadat és annak képét, és felveszik annak bélyegét. Bár egyház és állam egyesíteni fogja hatalmát, hogy mindenkit, „kicsinyeket és nagyokat, gazdagokat és szegényeket, szabadokat és szolgákat”, a fenevad bélyegének felvételére kényszerítsen, Isten népe mégsem fogja azt felvenni. Jelenések 13:16. Patmosz prófétája látja „azokat, akik legyőzték a fenevadat, annak képét, annak bélyegét és nevének számát, amint az üvegtengeren állnak, kezükben Isten hárfáival”, és Mózesnek és a Báránynak énekét éneklik. Jelenések 15:2.”

„Ijesztő próbák és megpróbáltatások várnak Isten népére. A háború szelleme felkavarja a nemzeteket a föld egyik végétől a másikig. Ám az elközelgő nyomorúság idejének közepette — olyan nyomorúság idején, amelyen nem volt attól fogva, hogy nemzet létezik — Isten választott népe rendíthetetlenül megáll. Sátán és serege nem pusztíthatja el őket, mert erejükben hatalmas angyalok fogják oltalmazni őket.” Testimonies, 9. kötet, 11–17.

A száznegyvennégyezer, akik „Isten megpróbált és kipróbált népe”, az Ő „választott népe”, „rendíthetetlenül megállnak”, amikor „a múlt üldöztetései” megismétlődnek. Az a világosság, amelyben „járni fognak”, a hetedik pecsét üzenetének világossága, amely az éjféli kiáltás, amely az a világosság, amely azonosítja a fenevad képmásának kialakulását.